

عنوان مقاله:

تبیین جامعه شناختی قانون گریزی در بین شهروندان ایرانی (فرا تحلیل پژوهش های موجود)

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 26، شماره 100 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

طاها عشایری - دکتری علوم اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی،

فاطمه نامیان - کارشناس ارشد علوم اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی،

خلاصه مقاله:

قانون وظیفه کنترل و نظارت بر کنش شهروندان در تعامل اجتماعی را بر عهده دارد و دارای دو پایه مهم سنت و هنجار است. قانون ها متناسب با نظام جغرافیایی و خرده فرهنگ های اجتماع، فرق می کنند. گریز از قانون و تخطی از هنجارهای قانونی در اکثر فرهنگ ها وجود داشته و تنها تفاوت آن ها در کم و کیف عبور از قانون است. پژوهش فعلی قصد دارد به این پرسش پاسخ دهد که علل مهم گریز از قانون در بین شهروندان ایرانی کدام بوده و چرا تمایل به عبور از قانون در بین شهروندان وجود دارد؟ سازوکار اجرای پژوهش فراتحلیل است. هدف این روش، انسجام بخشی، مرور نظام مند و یکدست سازی مطالعات صورت گرفته در یک حوزه معین پژوهشی است. جامعه آماری آن هجده پژوهش که دوازده نمونه سند پژوهشی با هدف ترکیب و شناسایی میزان تاثیر آن انتخاب شدند. یافته های تحلیلی پژوهش حاکی از این است که قانون گریزی به عنوان متغیر وابسته، تاثیرپذیر از متغیرهای فردگرایی (۳۸۸)، سرمایه ای (۴۰۷)، سیاسی (۳۱۰)، فرهنگی (۰.۳۹۸)، قانونی (۰.۳۴۶)، کنترلی (۰.۳۲۲)، آنومی -بی هنجاری (۰.۵۲۶) و جمعیتی (۰.۲۶۸) بوده و در مجموع متغیرهای فوق توانسته اند $Effect\ size = 0.233$ و $Z = 7.166$ و $sig = 0.000$ از قانون گریزی را تبیین نمایند. تخطی از قانون یک مسئله مهم اجتماعی در جامعه محسوب می شود و برحسب نتایج پژوهش، بشدت از عوامل سرمایه ای (اجتماعی، فرهنگی و سیاسی) و وضعیت کنترل اجتماعی تاثیر می پذیرد. به این معنی با افزایش میزان عوامل سرمایه ای و تقویت نظام کنترلی (رسمی و غیررسمی)، می توان میزان قانون گرایی در سطح کلان، میانه و خرد را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

قانون، سرمایه اجتماعی، نظام کنترلی، آنومی اجتماعی، سرمایه سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220613>

